به نام خدا

طراحي الگوريتمها

آرش شفيعي

۹۸/۱

- گراف یک ساختار گسسته است که با استفاده از آن میتوان تعدادی مفهوم که با یکدیگر در ارتباط هستند را مدلسانی که د.
- برای مدلسازی مفاهیم از رئوس گراف و برای مدلسازی ارتباط بین مفاهیم از یالهای گراف استفاده میکنیم.
- گرافها در علوم کامپیوتر و دیگر شاخههای علوم بسیار پر استفادهاند. برای مثال برای مدلسازی یک شبکهٔ کامپیوتری که از تعدادی کامپیوتر و تعدادی مسیر ارتباطی تشکیل شده است، میتوانیم از یک گراف استفاده کنیم و از الگوریتمهای گراف برای یافتن مسیر بهینه برای انتقال یک بسته در شبکه بهره بگیریم. همچنین در شبکههای اجتماعی میتوان افراد و سازمانها را به عنوان رئوس یک گراف در نظر گرفت و ارتباط بین افراد و سازمانها را با استفاده از یالهای گراف مدلسازی کرد. از الگوریتمهای گراف جهت تحلیل این شبکه اجتماعی برای یافتن اطلاعات در گراف میتوان استفاده کرد.

- در زبان شناسی می توان از گرافها جهت نمایش ارتباط بین کلمات در یک زبان استفاده کرد و از گراف به دست آمده در پردازش زبان طبیعی، و ترجمه های ماشینی استفاده کرد.
- در علوم فیزیک و شیمی میتوان ازگرافها جهت مدلسازی مولکولها استفاده کرد و ساختار مولکولها و روابط آنها و نیروهای بین اتمها و مولکولها را شبیه سازی کرد.
- در علوم اجتماعی میتوان از گرافها جهت مدلسازی ارتباط انسانها و نحوه منتشر شدن اطلاعات و افکار بین انسانها و جوامع استفاده کرد.
 - در علوم زیستشناسی میتوان از گرافها جهت بررسی روابط بین گونههای جانوری و گیاهی و همچنین بررسی ساختار ژنها استفاده کرد.

جستجوی گرافها میتوانیم ساختار یک گراف و ویژگیهای آن را بشناسیم[.]

- در این قسمت با روشهای نمایش گراف و جستجوی گرافها آشنا میشویم. با استفاده از روشهای

91/4

یک گراف را میتوان با استفاده از دو مجموعهٔ رأسها V (V) و یالها G (E) نمایش داد. بدین ترتیب دوتایی G (V) مجموعهای است از رئوس و G مجموعهای است از یالها. یک یال دو رأس را به یکدیگر متصل میکند.

¹ vertex set

² edge set

علاوه بر روش استاندارد نمایش یک گراف توسط مجموعهها، میتوانیم یک گراف را توسط مجموعهای از لیستهای مجاورت 2 نشان دهیم.

- توسط لیست مجاورت میتوان گرافهای خلوت 3 را که در آنها |E| بسیار کوچکتر از $^{2}|V|$ است نمایش داد. وقتی گراف متراکم 4 است، میتوان از نمایش ماتریس مجاورت استفاده کرد.

¹ adjacency lists

² adjacency matrix

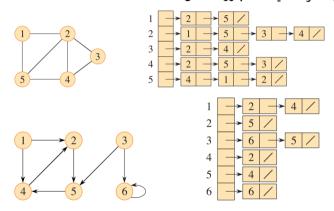
³ sparse graph

⁴ dense

- در نمایش لیست مجاورت 1 برای گراف G = (V, E) از آرایهٔ Adj شامل |V| عنصر استفاده می کنیم. به ازای هر $u \in V$ ، لیست مجاورت u $u \in V$ شامل رئوس u است به طوری $u \in V$ ، لیست که در گراف u مجاور u هستند. در پیاده سازی این روش، عناصر این آرایه می توانند اشاره گر به رئوسی محاور باشند.

¹ adjacency-list representation

- در شکل زیر دو گراف توسط لیست مجاورت نشان داده شدهاند.

- ازیرا هریک از [E] اگر [E] یک گراف جهتدار باشد، مجموع اندازه همهٔ لیستهای مجاورت برابراست با [E] ، زیرا هریک از یالهای [u,v) توسط درایهٔ [u] نشان داده میشود.
- اگر G یک گراف بدون جهت باشد، آنگاه مجموع اندازهٔ همهٔ لیستهای مجاورت برابراست با |2|E| ، زیرا هر یک از یالهای (u,v) هم در Adj[v] و هم در Adj[v] نمایش داده میشود.
 - فضای حافظهای که لیست مجاورت برای نگهداری گراف نیاز دارد برابراست با $\Theta(V+E)$.

- توسط لیست مجاورت میتوانیم گرافهای وزندار 1 را نیز نمایش دهیم. در یک گراف وزندار، هریک از یالها دارای یک وزن است که توسط تابع وزن $\mathbb{E} \to \mathbb{R}$ تولید میشود.
- $w(\mathfrak{u},\mathfrak{v})$ برای مثال فرض کنید G=(V,E) یک گراف وزندار با تابع وزن u باشد. آنگاه میتوانیم وزن u,\mathfrak{v} از یال $u,\mathfrak{v})\in E$ را در کنار رأس u در لیست مجاورت u ذخیره کنیم و نمایش دهیم.
- ν یکی از معایب لیست مجاورت این است که برای پیدا کردن یال (u, v) سریعترین روش ممکن جستجوی در لیست مجاورت Adj[u]
 - ماتریس مجاورت برای پیدا کردن یک یال میتواند از لیست مجاورت سریعتر عمل کند.

weighted graphs

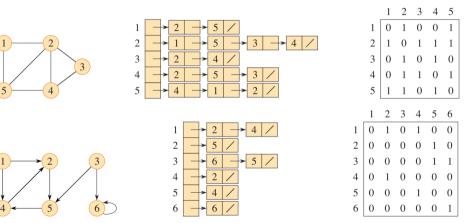
² weight function

در نمایش ماتریس مجاورت 1 برای گراف G=(V,E) فرض میکنیم هر رأس یک شماره از 1 تا |V| داشته باشد. سپس گراف G را با استفاده از ماتریس $A=(a_{ij})$ با اندازهٔ $|V|\times |V|$ نشان می دهیم به طوری که

$$a_{ij} = \begin{cases} 1 & (i,j) \in E$$
 اگر اینصورت در غیر اینصورت

¹ adjacency matrix representation

- در شکل زیر دو ماتریس مجاورت نشان داده شدهاند.

طراحي الگوريتمها

- ماتریس مجاورت به حافظه $\Theta(V^2)$ برای نگهداری گراف نیاز دارد. برای یافتن یال (u,v) در گراف میتوانیم درایهٔ A[u,v] انجام میشود.
 - برای یک گراف بدون جهت، گراف نسبت به قطر اصلیاش متقارن است، زیرا A[u,v] برابراست با A[u,u] بنابراین ماتریس مجاورت برابر با ترانهادهٔ A[v,u] آن است و داریم A[v,u]
- اما در یک گراف جهت دار می توانیم یالی از u به v داشته باشیم بدون اینکه یال از v به u وجود داشته باشد.

الگوريتمهاي گراف ۸ / ۹۸

¹ transpose

- با استفاده از ماتریس مجاورت میتوانیم یک گراف وزندار را نیز نمایش دهیم.
- برای مثال، اگر G=(V,E) یک گراف وزندار با تابع وزن w باشد، میتوان وزن w(u,v) برای یال G=(V,E) را به عنوان درایهٔ ماتریس مجاورت در سطر u و ستون v ذخیره کرد.
- استفاده از ماتریس مجاورت در عمل راحتتر است اما به ازای گرافهای بزرگ خلوت ممکن است فضای حافظه مورد نیاز آنها بسیار زیاد شود. برای ذخیرهسازی گرافهای خلوت جهتدار، لیست مجاورت نسبت به ماتریس مجاورت فضای بسیار کمتری اشغال میکند.

- جستجوی سطحاول 1 یکی از ساده ترین الگوریتمهای جستجوی گراف است که در بسیاری از الگوریتمهای گراف استفاده می شود. برای مثال الگوریتم دایکسترا برای یافتن کوتاهترین مسیر بین دو رأس از جستجوی سطحاول استفاده می کند.

به ازای گراف دلخواه G=(V,E) و یک رأس مبدأ 2 به نام 3 ، الگوریتم جستجوی سطحاول همهٔ یالهای گراف 3 را با شروع از رأس 3 بررسی میکند.

- با شروع از رأس s ، الگوریتم سطحاول ابتدا رئوسی را بررسی میکند که به s نزدیک ترند، بدین معنی که برای رسیدن به آن رئوس از s باید از تعداد یالهای کمتری عبور کرد.

91/10

¹ breadth-first search

² source vertic

- یالهایی که در جستجوی سطح اول به ترتیب بررسی می شوند، یک درخت سطح اول می سازد که ریشهٔ آن ν است و به ازای هر یک از رئوس ν ، یک مسیر ساده از ν به ν کوتاهترین مسیر از ν به ν در گراف را نشان می دهد. در اینجا کوتاهترین مسیر درواقع مسیری است که دارای کمترین تعداد یال باشد.
- جستجوی سطحاول، بدین دلیل سطحاول نامیده می شود که به ازای هر رأس v ابتدا رئوس مجاور آن بررسی می شوند، قبل از اینکه رئوس مجاور مجاور آن بررسی شوند. بنابراین اگر نزدیکترین رئوس به یک رأس را در سطح در نظر بگیریم و دورترین رئوس را در عمق، جستجوی سطحاول، قبل از بررسی رئوس در عمق، همهٔ رئوس در سطح را بررسی می کند. بنابراین برخلاف جستجوی عمق اول که به ازای هر رأس v یک رأس مجاور مجاور v ممکن است قبل از یک رأس مجاور v پیمایش شود، در جستجوی سطحاول همهٔ رئوس مجاور v قبل از پیمایش رئوس مجاور مجاور v پیمایش می شوند.

- در جستجوی سطحاول با شروع از رأس 8 ابتدا رئوس مجاور 1 یا همسایههایی 2 بررسی میشوند که فاصلهٔ آنها از 8 برابر 1 است، سپس همسایهها با فاصلهٔ 1 بررسی میشوند، پس از آن همسایهها با فاصلهٔ 1 و به همین ترتیب الی آخر، تا وقتی که همه رئوس بررسی شده باشند.

- در جستجوی سطحاول از یک صف استفاده می شود که در آن ابتدا همسایه ها با فاصله ۱، سپس همسایه ها با فاصله ۲ و به همین ترتیب الی آخر در صف قرار می گیرند. بنابراین با خارج کردن همسایه ها از صف به ترتیب فاصله، گراف به صورت سطح اول بررسی می شود.

¹ adjacent

² neighbour

- در الگوریتم جستجوی سطحاول میتوانیم برای هر رأس ۳ رنگ در نظر بگیریم: سفید، خاکستری و سیاه. همهٔ رئوس در ابتدا به رنگ سفید هستند و رئوسی که هیچ مسیری از ۶ به آنها وجود ندارد تا انتها به رنگ سفید باقی میمانند. وقتی یک رأس برای اولین بار با شروع از ۶ پیمایش میشود، آن رأس به رنگ خاکستری بدین معنی است که آن رأس در مرز جستجو قرار گرفته است. مرز جستجو در واقع مرز میان رئوس پیمایش نشده و رئوس پیمایش شده است. صفی که در جستجوی سطحاول استفاده میشود، شامل همهٔ رئوس خاکستری است.
- رئوس خاکستری به ترتیب از صف خارج میشوند و به رنگ سیاه تبدیل میشوند و رئوس سفید همسایهٔ آنها که تاکنون پیمایش نشدهاند به رنگ خاکستری تبدیل میشوند و وارد صف میشوند.

- یک الگوریتم جستجوی سطحاول، یک درخت سطحاول میسازد که ریشهٔ آن رأس s است. هرگاه در فرایند جستجو، یک رأس سفید u که در لیست همسایههای رأس خاکستری u قرار دارد پیدا میشود، رأس u و یال به درخت اضافه می شوند. می گوییم رأس u ، سَلَف 1 یا پدر رأس v و رأس v خَلَف 2 یا فرزند رأس (u,v)u در درخت سطحاول است. از آنجایی که هر رأس قابل دسترس از طریق s تنها یک بار بررسی میشود، هر رأس تنها یک پدر دارد.

- تنها رأس ریشه، یعنی رأس s دارای پدر نیست.

است u بر روی یک مسیر ساده درخت از ریشه u به رأس u قرار بگیرد، آنگاه رأس u جد u رأس u است uو رأس ν نوادهٔ 4 رأس μ است.

91/19 الگوريتمهاي گراف طراحي الكوريتمها

predecessor successor

ancestor

descendant

در الگوریتم جستجوی سطحاول که بررسی خواهیم کرد، v. color رنگ رأس v است که میتواند سفید، خاکستری یا سیاه باشد، v. فاصلهٔ رأس v از رأس v است و v. pred خاکستری یا سیاه باشد، v. فاصلهٔ رأس v از رأس v است و v.

- رأس 2 رأس 2 رأس 2 رأس 2 رأس 2 رأس 2 رأس 2

91/40

¹ predecessor

² successor

- الگوریتم زیر جستجوی سطحاول را نشان میدهد.

Algorithm Breadth-First Search

```
function BFS(G,s)

1: for each vertex u \in G.V - \{s\} do

2: u.color = White

3: u.d = \infty

4: u.pred = Nil

5: s.color = Gray

6: s.d = 0

7: s.pred = Nil

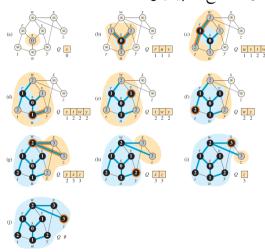
8: Q = \emptyset

9: Enqueue(Q,s)
```

Algorithm Breadth-First Search

```
10: while !empty(Q) do
     u = Dequeue(Q)
11:
12: for each vertex v in G.Adj[u] do
                                        ▷ search the neighbors of u
13:
        if v.color == White then
                                      ▷ is v being discovered now?
14:
           v.color = Gray
         v.d = u.d + 1
15:
16:
        v.pred = u
          Enqueue(Q,v) \triangleright v is now on the frontier
17:
18: u.color = Black ▷ u is now behind the frontier
```

- در شکل زیر یک گراف به صورت سطح اول پیمایش شده است.

تحلیل الگوریتم جستجوی سطحاول: برای تحلیل الگوریتم جستجوی سطحاول می توانیم از تحلیل تجمعی استفاده کنیم. در این الگوریتم هیچگاه یک رأس از رنگ خاکستری یا سیاه به رنگ سفید در نمی آید. هر رأس حداکثر یک بار وارد صف می شود. عملیات اضافه کردن و برداشتن از صف در زمان O(1) انجام می شود. خارج کردن رئوس از صف در زمان O(V) انجام می گیرد. همچنین بررسی لیست مجاورت هر رأس حداکثر یک بار انجام می شود و مجموع طول همهٔ لیستهای مجاورت برابر است با $\Theta(E)$ ، بنابراین زمان لازم برای اجرای الگوریتم برابراست با می شود. O(V + E) می شود.

- مىتوان ثابت كرد الگوريتم جستجوى سطحاول كوتاهترين مسير از s به هريك از رئوس را محاسبه مىكند.

- جستجوی عمقاول به جای اینکه جستجو را در سطح شروع کند و همهٔ رئوس مجاور را در ابتدا پیمایش کند، به ازای هر رأس پیمایش شده، مجاور رأس را پیمایش میکند و به عبارت دیگر جستجو در عمق انجام میدهد.
- برای روشنتر شدن جستجوی سطحی و عمقی مثال زیر را در نظر بگیرید. میخواهیم مطلبی را درون چندین کتاب جستجو کنیم. در یک جستجوی سطحی ابتدا به سراغ صفحه اول همهٔ کتابها می رویم تا این که در نهایت همهٔ کتابها را بررسی کنیم. در یک جستجوی عمقی ابتدا کتاب اول را تا انتها مطالعه می کنیم و در صورتی که مطلب مورد نظر را پیدا نکردیم به سراغ کتاب دوم می رویم تا این که در نهایت همهٔ کتابها را جستجو کنیم. در این مثال هیچ یک از جستجوها مزیتی بر دیگری ندارد چرا که مطلب مورد نظر ممکن است در صفحهٔ آخر کتاب اول باشد که در این صورت جستجوی عمقی زودتر به جواب می رسد و یا ممکن است مطلب مورد نظر در صفحه اول کتاب آخر باشد که در این صورت جستجوی سطح اول زودتر به جواب می رسد.

- جستجوی عمقاول یالهای بررسی نشدهٔ رئوس تازه پیدا شده را زودتر از یالهای بررسی نشدهٔ رئوس قبلاً پیدا شده بررسی میکند. وقتی فرایند جستجو به نقطهای رسید که یالهای یک رأس همگی بررسی شده بودند، الگوریتم پسگرد میکند تا به رئوسی برسد که یالهای آنها هنوز بررسی نشدهاند.
- در صورتی که یک رأس با شروع از رأس آغازین قابل دسترس نباشد، گراف همبند نیست و برای جستجوی کامل گراف، الگوریتم یکی از رئوس را به عنوان مبدأ جدید انتخاب کرده و جستجو را از رأس جدید آغاز

طراحي الگوريتمها

- همانند جستجوی سطح اول، در جستجوی عمق اول توسط رنگ رأسها وضعیت آنها مشخص می شود. هر رأس در ابتدا سفید است، هنگامی که برای اولین بار پیدا می شود به رنگ خاکستری تبدیل می شود و در پایان هنگامی که بررسی شد (بدین معنی که همهٔ رئوس در لیست مجاورت آن پیدا شدند) به رنگ سیاه در می آید.

- در جستجوی عمق اول هر رأس دارای دو برچسب زمان 1 است. برچسب زمان اول v.s زمانی نشان می دهد که رأس برای بار اول پیدا شده است و به رنگ خاکستری درآمده است و برچسب دوم v.f مشخص می کند که رأس v.f به طور کامل بررسی شده است بدین معنی که همهٔ رئوس لیست مجاورت آن پیدا شده اند و رأس v.f بنگ مشکی درآمده است.

¹ time stamp

- الگوریتم زیر جستجوی عمقاول را نشان میدهد.

Algorithm Depth-First Search

```
function DFS(G)
```

- 1: for each vertex $u \in G.V$ do
- 2: u.color = White
- 3: u.pred = Nil
- 4: time = 0
- 5: for each vertex $u \in \text{G.V}$ do
- 6: if u.color == White then
- 7: DFS-Visit(G,u)

Algorithm DFS-Visit

```
function DFS-Visit(G,u)
1: time = time + 1 ▷ white vertex u has just been discovered
2: u.s = time
3: u.color = Grav
4: for each vertex v in G.Adj[u] do ▷ explore each edge(u,v)
5: if v.color == White then
6: v.pred = u
7: DFS-Visit(G.v)
8: time = time + 1
9: 11.f = t.ime
10: u.color = Black ▷ blacken u; it is finished
```

- وقتی الگوریتم جستجوی عمقاول به اتمام میرسد هر رأس دارای دو برچسب زمان است که یکی زمان پیدا شدن 1 و دیگری زمان به پایان رسیدن 2 را نشان می دهد.

91 / 21

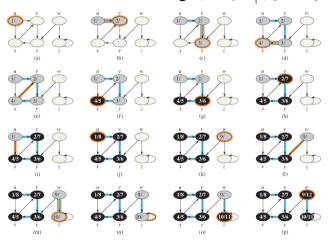
الگوريتمهاي گراف

طراحي الگوريتمها الگوري

¹ discovery time

² finish time

- در مثال زیر، گراف توسط الگوریتم عمقاول بررسی شده است.

- در اینجا نیز برای تحلیل الگوریتم از تحلیل تجمعی استفاده میکنیم.
- الگوریتم DFS-Visit برای هر رأس $v \in V$ تنها یک بار فراخوانی می شود، چرا که این الگوریتم برای رئوس سفید فراخوانی می شود و آنها را به رنگ خاکستری تبدیل می کند. الگوریتم DFS-Visit به ازای هر رأس v در یک حلقه تکرار |Adj[v]| بار تکرار می شود. بنابراین برای همهٔ رئوس، این حلقه $\sum_{v \in V} |Adj[v]| = \Theta(E)$
 - پس زمان اجرای الگوریتم جستجوی عمقاول $\Theta(V+E)$ است.

میتوان اثبات کرد که در جستجوی عمق اول زمان پیدا شدن و زمان به اتمام رسیدن رئوس گراف یک ساختار پرانتز گذاری کامل دارند. اگر به ازای یافته شدن رأس u یک پرانتز به صورت "u" باز کنیم و به ازای به اتمام رسیدن بررسی رأس u پرانتز را به صورت "u" ببندیم، یک عبارت با پرانتزگذاری کامل به دست می آید بدین معنی که پرانتزها تودرتو هستند.

- از جستجوی عمقاول در مرتبسازی توپولوژیکی 1 یا مرتبسازی موضعی یک گراف بدون دور 2 استفاده می شود.
- یک مرتبسازی توپولوژیکی در یک گراف بدون دور G=(V,E)=0 رئوس گراف را به گونهای مرتب میکند که اگر G شامل یال (u,v) باشد، آنگاه u قبل از v در آرایهٔ مرتب شده قرار میگیرد.
 - مرتبسازی توپولوژیکی تنها برای گرافهای جهتدار بدون دور 3 تعریف می شود.
 - مرتبسازی توپولوژیکی به گونهای است که اگر رئوس مرتب شده برروی یک خط افقی قرار بگیرند، جهت همهٔ یالهای از چپ به راست است.

¹ topological sort

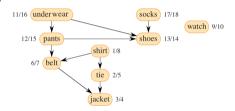
² acyclic graph

³ directed acyclic graph

جستجوى عمقاول

- از یک گراف جهتدار بدون دور میتوان برای نمایش دادن رویدادها 1 استفاده کرد.

- برای مثال در شکل زیر برای یک گراف شامل تعدادی رویداد مرتبسازی توپولوژیکی انجام شده است.

91 / 48

¹ event

- در طراحی مدارهای الکتریکی، معمولاً طراحان نیاز دارند که قسمتهایی از مدار را که در یک سطح ولتاژ قرار دارند، به یکدیگر متصل کنند. برای متصل کردن n نقطه به یکدیگر، به n-1 سیم نیاز داریم که به شکلهای متفاوت میتوانند هر یک دو نقطه را به یکدیگر متصل کنند. در چنین مسئلهای هدف یافتن روشی برای اتصال است که در آن از کمترین مقدار سیم لازم استفاده میکنیم. برای مدلسازی این مسئله به صورت زیر عمل میکنیم.

را با وزنهای $\mathbb{R} = \mathbb{R}$ در نظر بگیرید. بنابراین وزن یال G = (V, E) برابر است $w : E \to \mathbb{R}$ را با وزنهای $w(u,v) \in E$ را با وزنهای w(u,v) با برابر است

- نقطهها در یک مدار الکتریکی معادل رئوس گراف و سیمها معادل یالهای گراف هستند. مقدار سیمی که برای اتصال یک نقطه به نقطه دیگر نیاز است را با وزن یال مدلسازی میکنیم.
- هدف پیدا کردن زیر مجموعهٔ $T\subseteq E$ است که همهٔ رئوس گراف را به یکدیگر متصل میکند و وزن کل آن برابر با $w(T)=\sum_{(u,v)\in T}w(u,v)$ کمینه است.
- زیرمجموعهٔ T همهٔ رأسهای گراف را به یکدیگر متصل میکند و دارای هیچ دوری نیست، پس یک درخت را تشکیل میدهد. به چنین درختی، درخت پوشا 1 گفته میشود. مسئله درخت پوشای کمینه 2 به دنبال درخت پوشایی میگردد که وزن آن از همهٔ درختهای پوشای دیگر کمتر باشد.

¹ spanning tree

² minimum spanning tree problem

- ورودی مسئله درخت پوشای کمینه گراف همبند بدون جهت G=(V,E) است که تابع وزن یالهای آن $w:E\to\mathbb{R}$
 - دو الگوریتم حریصانه برای یافتن درخت پوشای کمینه معرفی خواهیم کرد که روش آنها مشابه است ولی ییادهسازی آنها متفاوت است.
 - این استراتژی را به عنوان یک الگوریتم کلی برای یافتن درخت پوشای کمینه معرفی میکنیم.

- الگوریتم کلی برای یافتن درخت پوشای کمینه به صورت زیر است.

Algorithm Generic-MST

function GENERIC-MST(G,w)

- 1: A =∅
- 2: while A does not form a spanning tree do
- 3: find an edge (u,v) that is safe for A
- 4: $A = A \cup (u,v)$
- 5: return A

- قبل از هر تکرار در حلقه، A یک زیر مجموعه از یک درخت پوشای کمینه است.
- در هرگام از الگوریتم، یال (u,v) به A اضافه می شود بدون اینکه ویژگی A تغییر کند. به عبارت دیگر $A \cup (u,v)$ نیز زیرمجموعه ای از درخت پوشای کمینه است.
 - یالی که به A اضافه میشود را یک یال مطمئن 1 مینامیم زیرا ویژگی درخت را حفظ میکند.
- پس درگام اول قبل از شروع حلقه ویژگی درخت (که زیرمجموعهٔ درخت پوشای کمینه است) برقرار است. در هرگام در حلقه تکرار ویژگی درخت حفظ میشود، پس در پایان یک درخت پوشای کمینه خواهیم داشت.

¹ safe edge

- حال روشي براي يافتن يال مطمئن ارائه ميدهيم.

- قبل از بررسی ویژگی یال مطمئن چند تعریف ارائه میکنیم.
- یک برش $(S,V-S)^1$ از یک گراف بدون جهت G=(V,E)=G یک تقسیمبندی از رئوس V است که در آن مجموعهٔ رئوس به دو قسمت تقسیم می شوند.
- میگوییم یال $(u,v) \in E$ از برش (S,V-S) عبور میکند 1 اگر یک رأس یال در مجموعهٔ S و رأس دیگر یال در مجموعهٔ V-S قرار بگیرد.

- یالی را که از یک برش عبور میکند یال سبک 3 مینامیم اگر وزن آن در بین همهٔ یالهایی که از برش عبور میکنند کمینه باشد. در یک برش ممکن است چند یال سبک هموزن وجود داشته باشند.

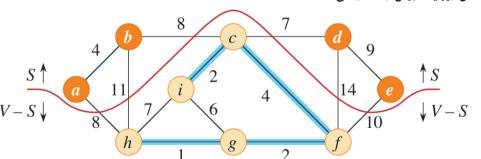
91/47

¹ cut

¹ crosses

³ light edge

- شکل زیر یک برش را نشان میدهد.

- قضیه : فرض کنید G = (V, E) یک گراف همبند بدون جهت با یالهای وزندار باشد و وزنها با تابع W تعریف شده باشند. فرض کنید A یک زیرمجموعه از E باشد که در یک درخت پوشای کمینه برای G قرار گرفته باشد و فرض کنید (S, V S) یک برش از G باشد که هیچ یالی در G از G از نا عبور نمی کند. فرض کنید G یک یال سبک باشد که از برش G برش G عبور می کند. آنگاه یال G یک یال مطمئن برای G است.
- اثبات: از برهان خلف استفاده می کنیم. فرض کنیم (u,v) یک یال مطمئن برای A نیست. از آنجایی که درخت پوشای کمینه همبند است و در آن دور وجود ندارد، u و v باید از طریق یک مسیر یکتا به یکدیگر متصل شده باشند. حال یالی که v و v را به یکدیگر متصل می کند از درخت پوشای کمینه حذف می کنیم و v را جایگزین آن می کنیم. درخت پوشای به دست آمده هزینهاش از درخت قبلی بیشتر نیست و بنابراین کمینه است. پس یال v یک یال مطمئن است.

- الگوریتم کروسکال ابتدا به ازای هر رأس یک مجموعهٔ مجزا ایجاد میکند. سپس برای یافتن یال مطمئن در هر مرحله از بین همهٔ یالهایی که دو رأس در دو مجموعهٔ مجزا را به یکدیگر متصل میکنند، یال (u,v) با کمترین وزن را انتخاب میکند. وقتی یال (u,v) به عنوان یک یال از درخت پوشای کمینه انتخاب شد، مجموعهای که رأس v در آن قرار دارد به مجموعهای که رأس v در آن قرار دارد متصل میشوند.
- الگوریتم کروسکال یک الگوریتم حریصانه است زیرا در هرگام، یالی را اضافه میکند که کمترین وزن را دارد و در نهایت درخت به دست آمده دارای کمترین وزن خواهد بود.

- الگوریتم کروسکال در زیر نشان داده شده است.

Algorithm Minimum Spanning Tree - Kruskal

```
function MsT-KRUSKAL(G,w)
```

 $1: A = \emptyset$

2: for each vertex $v \in G.V$ do

3: Make-Set(v)

4: creat a single list of the edges in G.E

5: sort the list of edges into monotonically increasing order by weight \boldsymbol{w}

6: for each edge(u,v) taken from the sorted list in order $do \,$

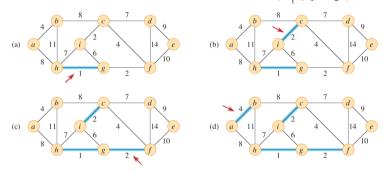
7: if $Find-Set(u) \neq Find-Set(v)$ then

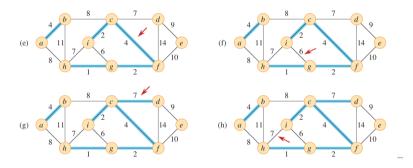
8: $A = A \cup (u,v)$

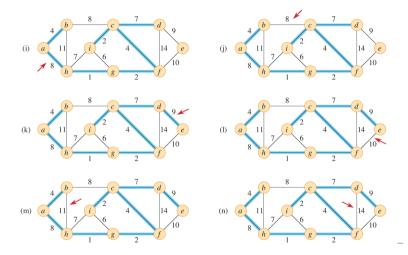
: Union(Find-Set(u),Find-Set(v))

10: return A

- در شكل زير روند اجراى الگوريتم كروسكال نشان داده شده است.

- در الگوریتم کروسکال، زمان لازم برای مرتبسازی یالها $O(|E|\lg|E|)$ است.
 - زمان لازم برای بررسی همهٔ یالها O(|E|) است.
 - بنابراین، زمان اجرای الگوریتم کروسکال در مجموع O(|E|lg|E|) است.
- همچنین با توجه به اینکه |E| < |V| ، داریم |E| < 2lg|V| و بنابراین |E| = O(lg|V|) . میتوانیم بگوییم زمان اجرای الگوریتم کروسکال برابراست با O(|E|lg|V|) .

الگوريتم پريم

ویژگی الگوریتم پریم 1 این است که یالهای مجموعهٔ A (زیرمجموعهٔ یالهای درخت پوشای کمینه) همیشه یک درخت را تشکیل می دهند.

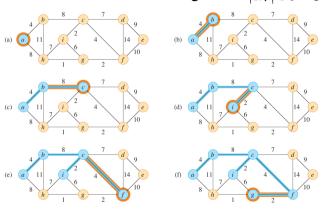
- درخت پوشای کمینه با یک رأس ریشه آغاز می شود تا در نهایت همهٔ یالها را پوشش دهد. در هرگام یک یال سبک به درخت A افزوده می شود که A را به یک رأس متصل می کند.

- این الگوریتم نیز یک الگوریتم حریصانه است، زیرا در هر مرحله یک یال با وزن کمینه به درخت افزوده

¹ Prim's algorithm

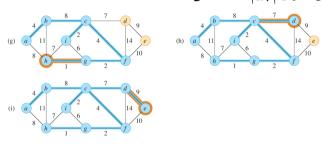
الگوريتم پريم

- شكل زير روند اجراى الگوريتم پريم را نشان مىدهد.

الگوريتم پريم

- شكل زير روند اجراى الگوريتم پريم را نشان مىدهد.

الگوریتم پریم در زیر نشان داده شده است.

Algorithm Minimum Spanning Tree - Prim

function MsT-PRIM(G,w,r)

1: for each vertex $u \in G.V$ do

2: $u.key = \infty$

3: u.pred = Nil

4: r.key = 0

 $5: Q = \emptyset$

6: for each vertex $u \in G.V$ do

7: Insert(Q,u)

Algorithm Minimum Spanning Tree - Prim

```
8: while Q \neq \emptyset do
9: u = Extract-Min(Q) \triangleright add u to the tree
```

neighbors

```
11: if v \in Q and w(u,v) < v.key then
```

```
12: v.pred = u
```

13:
$$v.key = w(u,v)$$

14: Decrease-Key(Q, v, w(u, v))

- برای اضافه کردن یال جدید به درخت A ، الگوریتم از صف اولویت Q استفاده میکند که در آن رئوسی که به درخت افزوده نشده اند نگهداری می شود.
 - برای هر رأس v ، ویژگی v. key وزن کمینه یالی است که v را به یک رأس دیگر در درخت متصل میکند.
 - مقدار u.pred پدر رأس u را در درخت مشخص می کند.
 - ست. $A = \{(v, v. pred) : v \in V \{r\} Q\}$ است. به طور ضمنی در این الگوریتم مجموعه $A = \{(v, v. pred) : v \in V \{r\} Q\}$
 - وقتى الگوريتم به پايان مىرسد، صف اولويت خالى مىشود و در نتيجه داريم:

$$A = \{(v, v.pred) : v \in V - \{r\}\}$$

- زمان اجرای الگوریتم پریم را به صورت زیر تحلیل میکنیم.
- $O(\lg|V|)$ حلقهٔ while به تعداد |V| بار تکرار میشود و از آنجایی که عملیات Extract-Min در زمان $O(\lg|V|)$ اجرا میشود، زمان لازم برای انجام این عملیات $O(|V|\lg|V|)$ است.
- حلقهٔ for در خطوط ۱۰ تا ۱۴ جمعاً O(|E|) بار تکرار می شود. هر فراخوانی Decrease-Key در زمان O(|g|V|) اجرا می شود. چون O(|b|V|) اجرا می شود. چون تعداد یالهای گرافی که دارای درخت پوشای کمینه است، حداقل برابر با |V| است، پس زمان اجرای الگوریتم پریم برابر با O(|E||g|V|) است.

كوتاهترين مسير از يك مبدأ

طراحي الگوريتمها

- فرض کنید میخواهیم از شهری به شهر دیگر برویم و برای کاهش هزینه میخواهیم کوتاهترین مسیر را انتخاب کنیم. اطلاعات همهٔ راهها و شهرها و فاصلهٔ بین شهرها را در اختیار داریم. چگونه میتوانیم با این اطلاعات کوتاهترین مسیر را انتخاب کنیم؟

- یک راه ساده این است که همهٔ مسیرها را به دست آورده و طول آنها را با یکدیگر مقایسه کنیم، اما زمان لازم برای انجام چنین الگوریتم آنقدر زیاد است که در عمل مورد استفاده نیست.

- در اینجا الگوریتمی برای محاسبهٔ جواب این مسئله به طور کارامد ارائه میکنیم.

ورودی مسئلهٔ کوتاهترین مسیر $w: E \to \mathbb{R}$ با تابع وزن $m: E \to \mathbb{R}$ با تابع وزن $m: E \to \mathbb{R}$ است که به ازای هر یال وزن آن را باز میگرداند. وزن مسیر $p = \langle v_0, v_1, \cdots, v_k \rangle$ که به صورت m(p) نشان داده می شود برابراست با مجموع وزن همهٔ یالهای مسیر:

$$w(p) = \sum_{i=1}^{k} w(v_{i-1}, v_i)$$

- وزن کوتاهترین مسیر از رأس u به v را به صورت زیر تعریف میکنیم.

$$\delta(\mathfrak{u}, \mathfrak{v}) = \left\{ egin{array}{l} \min\{w(\mathfrak{p}): \mathfrak{u} \stackrel{\mathfrak{p}}{\leadsto} \mathfrak{v}\} \end{array}
ight.$$
 اگر مسیری از \mathfrak{v} به وجود داشته باشد در غیر اینصورت در غیر اینصورت

¹ shortest path problem

- کوتاهترین مسیر از رأس u به v مسیر p است که وزن آن برابر با وزن کوتاهترین مسیر از u به v باشد : $w(p) = \delta(u,v)$
- در مثال پیدا کردن مسیر بین دو شهر، شهرها رأسهای گراف، و جادههای بین دو شهر یالهای گراف و فاصله جادههای بین دو شهر وزن یالها هستند.
 - الگوریتم جستجوی سطحاول در واقع یک الگوریتم کوتاهترین مسیر برای یک گراف بدون وزن است یعنی گرافی که در آن وزن بالها برابر با مقدار واحد است.

- در الگوریتمهای کوتاهترین مسیر از روشی به نام آزادسازی 1 استفاده میکنیم.

به ازای هر رأس $v \in V$ الگوریتم کوتاهترین مسیر از یک رأس 2 یک متغیر به نام v نگهمیدارد که یک کران بالا برای کوتاهترین مسیر از v به ست.

مقدار v.d را تخمین کوتاهترین مسیر v.d

¹ relaxation

² single-source shortest path

³ shortest-path estimate

كوتاهترين مسير ازيك مبدأ

- برای مقداردهی اولیه تخمین فاصله و رئوس پدر هر رأس در مسئله کوتاهترین مسیر به صورت زیر عمل میکنیم.

Algorithm Initialize-Single-Source

function INITIALIZE-SINGLE-SOURCE(G,s)

1: for each vertex $v \in G.V$ do

2: $v.d = \infty$

3: v.pred = Nil

4: s.d = 0

با فرض اینکه کوتاهترین مسیر از مبدأ s به رأس u محاسبه شده است و u. به دست آمده است، روند آزادسازی یال (u,v) بدین صورت است که بررسی میکنیم آیا با عبور از u کوتاهترین مسیر از v بهبود پیدا میکند v و v به روز رسانی میکنیم. پیدا میکند یا خیر. اگر مقدار کوتاهترین مسیر بهبود پیدا میکند v.

الگوریتم آزادسازی در زیر نشان داده شده است.

Algorithm Relax

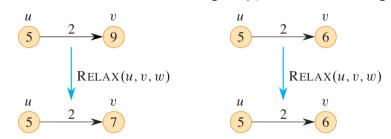
function RELAX(u,v,w)

1: if v.d > u.d + w(u,v) then

2: v.d = u.d + w(u,v)

3: v.pred = u

- در شکل زیر دو مثال از آزادسازی یک یال نشان داده شده است. در یکی از مثالها تخمین کوتاهترین مسیر کاهش پیدا میکند و در مثال دیگر تغییری پیدا نمیکند.

- دو الگوریتم مهم برای محاسبه کوتاهترین مسیر عبارتند از الگوریتم بلمن فورد و الگوریتم دایکسترا.
- در الگوریتم بلمن فورد هر یال |V| = |V| بار آزادسازی میشود، اما در الگوریتم دایکسترا هر یال فقط یک بار آزادسازی می شود.
- در الگوریتم بلمن فورد وزن یالها می توانند منفی نیز باشد، اما الگوریتم دایکسترا تنها گرافهایی با وزن یال مثبت را میپذیرد. وزن یال منفی می تواند کاربردهای متنوعی داشته باشد. برای مثال، اگر یک خودروی برقی را در نظر بگیریم که در جادههایی با شیب منفی شارژ می شود و در جادههایی با شیب مثبت انرژی مصرف می کند، می توانیم شیب جاده را به عنوان وزن یالهای گراف در نظر بگیریم.

الگوریتم بلمن-فورد 1 مسئله کوتاهترین مسیر را در حالت کلی حل میکند وقتی وزن یالها میتوانند منفی نن باشند.

به ازای یک گراف دلخواه $W: E \to \mathbb{R}$ با یالهای وزندار و رأس مبدأ S و تابع وزن S الگوریتم بلمن فورد در صورتی که یک دور با وزن منفی وجود داشته باشد که از مبدأ قابل دسترسی باشد، مقدار نادرست را باز میگرداند، بدین معنی که کوتاهترین مسیر وجود ندارد. اما اگر چنین دوری وجود نداشته باشد، الگوریتم بلمن فورد کوتاهترین مسیر را از مبدأ به همهٔ رئوس را باز میگرداند.

¹ Bellman-Ford algorithm

الگوریتم بلمن فورد در زیر توصیف شده است.

Algorithm Bellman-Ford

```
function BELLMAN-FORD(G,w,s)
```

1: Initialize-Single-Source(G, s)

2: for i = 1 to |G.V| - 1 do

3: for each edge $(u,v) \in G.E$ do

4: Relax(u,v,w)

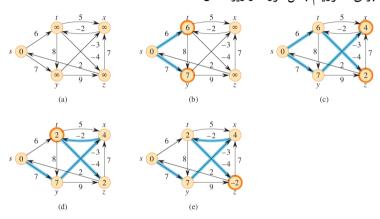
5: for each edge $(u,v) \in G.E$ do

6: if v.d > u.d + w(u,v) then

7: return False

8: return True

- یک مثال از اجرای الگوریتم بلمن فورد در زیر نشان داده شده است.

- مقداردهی اولیه در خط ۱ در زمان $\Theta(|V|)$ اجرا می شود.
 - بررسى همهٔ يالها به زمان (|E|) نياز خواهد داشت.
- در حلقه خطوط ۲ تا ۴ هر یک از |V|-1 تکرارهای حلقه، در زمان $\Theta(|E|)$ اجرا می شود.
 - حلقه خطوط Δ تا V در زمان $\Theta(|E|)$ اجرا می شود.
 - بنابراین الگوریتم بلمن فورد در زمان O(|V||E|) اجرا می شود.

- برای اثبات درستی الگوریتم بلمن فورد نشان میدهیم اگر هیچ دوری با وزن منفی وجود نداشته باشد، این الگوریتم به درستی کوتاهترین مسیر را برای همهٔ رئوس از یک رأس مبدأ محاسبه میکند.
- قضیه: فرض کنید G=(V,E) یک گراف وزندار جهتدار با رأس مبداً s و تابع وزن $w:E\to W$ باشد و فرض کنید G هیچ دوری با وزن منفی نداشته باشد که از s قابل دسترسی باشد. آنگاه بعد از S=V به ازای همه رئوس S=V که از S=V به ازای همه رئوس S=V که از S=V و قابل دسترس هستند.

- طوریکه $v_k = v$ و $v_k = v$ و باشد. طوریکه
 - از آنجایی که کوتاهترین مسیر باید یک مسیر ساده باشد، p حداکثر |V| = |V| یال دارد و بنابراین

 - هر یک از |V| 1 تکرار در حلقه خطوط ۲ تا ۴ همه |E| بال را آزادسازی میکند.

الگوريتم بلمن-فورد

بعد از یک بار تکرار حلقه، یال (s,v_1) آزاد سازی می شود و بنابراین $(s,v_1)=v_1.d=w(s,v_1)=v_1.d=v_1.d=v_1.d=v_1$ وزن کوتاهترین مسیر از s به s با خواهد بود.

- بنابراین در تکرار i ام، به ازای $i=1,2,\cdots,k$ یال $i=1,2,\cdots,k$ آزادسازی می شود و بنابراین در تکرار v_i ام، به ازای v_i ام، به ازای v_i از v_i خواهد بود. v_i
 - پس از |V|-1 بار آزادسازی یالها به دست میآوریم:

 $v_k.d = \delta(s, v_k)$

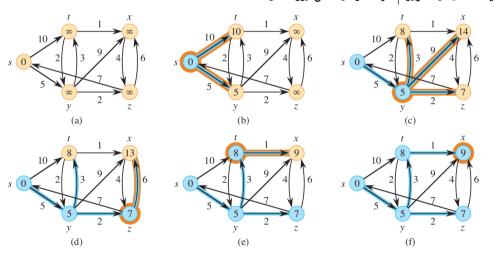
الگوریتم دایکسترا مسئله کوتاهترین مسیر برای گراف وزندار جهتدار G=(V,E) را وقتی وزنها منفی نباشند حل میکند. به عبارت دیگر به ازای هر یال $(u,v)\in E$ در الگوریتم دایکسترا لازم است داشته باشیم $w(u,v)\geqslant 0$

- با یک پیادهسازی بهینه، الگوریتم دایکسترا میتواند در زمان کمتری نسبت به الگوریتم بلمن-فورد مسئله را

Algorithm Dijkstra

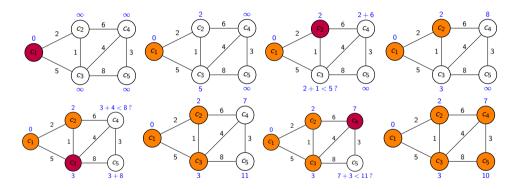
```
function DIJKSTRA(G, w, s)
1: Initialize-Single-Source(G,s)
2: S = \emptyset
3: Q = \emptyset
4: for each vertex u \in G.V do
5: Insert(Q,u)
6: while Q \neq \emptyset do
7: u = Extract-Min(Q)
8: S = S \cup \{u\}
   for each vertex v in G.Adj[u] do
9:
          Relax(u,v,w)
10:
          if the call of Relax decreased v.d then
11:
12:
             Decrease-Key(Q,v,v.d)
```

- یک مثال از الگوریتم دایکستر در شکل زیر نشان داده شده است.

الگوريتمهاي گراف ۹۸ / ۷۵

طراحي الگوريتمها

- مجموعهٔ S شامل رئوسی است که کوتاهترین مسیر از مبدأ برای آنها تعیین شده است.
- از آنجایی که الگوریتم دایکسترا همیشه نزدیکترین رأس به مبدأ در $\mathrm{V}-\mathrm{S}$ را به S اضافه میکند، این الكوريتم يك الكوريتم حريصانه است.

طراحي الگوريتمها

- برای تحلیل زمان اجرای الگوریتم دایکسترا از تحلیل تجمعی استفاده میکنیم.
- Adj[u] از آنجایی که هر رأس $u \in V$ به مجموعهٔ S فقط یکبار اضافه میشود، هر یال در لیست مجاورت $u \in V$ در حلقه for خطوط ۹ تا ۱۲ دقیقا یکبار در طول اجرای الگوریتم بررسی میشود. بنابراین این حلقه در مجموع به تعداد یالهای گراف تکرار میشود و Decrease-key در مجموع حداکثر به تعداد یالها تکرار میشود. هزینه بررسی همهٔ یالها O(|E|) است.
 - حلقه while نيز به تعداد رئوس گراف تكرار مىشود.
 - زمان اجراى الگوريتم دايكسترا به پيادهسازى صف اولويت بستگى پيدا مىكند.
 - در یک پیادهسازی ساده صف اولویت توابع Insert و Decrease-key و تابع حدر زمان O(1) و تابع Extract-Min
 - بنابراین زمان اجرای الگوریتم $O(|V|^2 + |E|) = O(|V|^2)$ است.

– اگر صف اولویت با استفاده از هیپ پیادهسازی شود، توابع Extract-Min و Decrease-key در زمان $O(\lg|V|)$

- بنابراین زمان اجرای الگوریتم O((|V|+|E|)lg|V|) خواهد بود.
- دریک گراف همبند که تعداد یالها بزرگتر یا مساوی تعداد رئوس است، الگوریتم دایکسترا در زمان O(|E|lg|V|)
- یک پیادهسازی بهینهتر نیز با استفاده از هرم فیبوناچی برای الگوریتم دایکسترا وجود دارد که زمان اجرا را به $O(|E| + |V| \log |V|)$ کاهش میدهد که در اینجا به آن نمیپردازیم.

- اکنون مسئله کوتاهترین مسیر بین همهٔ جفت رأسها در گراف را بررسی میکنیم.
- یکی از کاربرهای این الگوریتم، پیدا کردن کوتاهترین مسیر بین هر دو شهر در یک اطلس جغرافیایی است. یکی از کاربردهای دیگر این الگوریتم پیدا کردن فاصلهٔ بین دو نقطه در یک شبکه کامپیوتری برای ارسال بسته ها به طور بهینه است.
- u فاصله بین شهر u و شهر u فاصله بین شهر u و شهر u فاصله بین شهر u و شهر u خروجی الگوریتم یک جدول به اندازهٔ u است که در سطر u است که در سطر u فاصله بین شهر u و شهر u

- یک راه حل ساده این است که به ازای هر یک از رئوس گراف، آن رأس را مبدأ فرض کرده و الگوریتم کوتاهترین مسیر از رأس مبدأ را از هریک از رئوس گراف اجرا کنیم تا فاصله بین همهٔ رئوس به دست بیاید برای مثال اگر وزن یالها مثبت باشند، میتوان از الگوریتم دایکسترا به تعداد |V| بار استفاده کرد که در مجموع کل محاسبات در زمان $O(|V|^3)$ اجرا میشود. اگر صف اولویت در الگوریتم دایکسترا توسط هرم فیبوناچی پیاده سازی شود، زمان اجرا به O(|V|+|V||+|V|) کاهش پیدا میکند. البته در بدترین حالت $O(|V|^2)$ بنابراین زمان اجرای الگوریتم یافتن کوتاهترین مسیر بین همه جفت رئوس با استفاده از الگوریتم دایکسترا برابر است با $O(|V|^3)$.
 - اگر گراف یالهایی با وزن منفی داشته باشد، نمی توان از الگوریتم دایکسترا استفاده کرد. می توانیم در $O(|V|^2|E|)$ این صورت با استفاده از الگوریتم بلمن فورد، کوتاهترین مسیر بین همهٔ جفتها را در زمان $O(|V|^2|E|)$ محاسبه کنیم که در صورتی که گراف متراکم باشد، زمان اجرا برابر خواهد بود با $O(|V|^4)$.

- در این قسمت الگوریتمی ارائه میکنیم که کوتاهترین مسیر بین همهٔ رئوس را در زمان کمتری محاسبه کند.

- براى استفاده از اين الگوريتم، گراف را با استفاده از ماتريس مجاورت نشان ميدهيم.

اگر رأسها را با شمارههای ۱، ۲، W ، W ، W شماره گذاری کنیم، به طوری که تعداد رئوس برابر با W باشد، آنگاه یک ماتریس $M \times n$ که با W با W نشان میدهیم، وزن یالها را در گراف W W نشان میدهیم، وزن یالها را در گراف W با نشان میده میده به طوری که

$$w_{ij} = \left\{ egin{array}{ll} 0 & \mathrm{i} = \mathrm{j} & \mathrm{j} \ w(\mathrm{i},\mathrm{j}) & (\mathrm{i},\mathrm{j}) \in \mathrm{E} \ \infty & (\mathrm{i},\mathrm{j})
otin \mathrm{E} \end{array}
ight.$$
 اگر e اگ

خروجی الگوریتم یک جدول n imes n خواهد بود به طوریکه در سطر i و ستون j مقدار $\delta(i,j)$ قرار گیرد.

خروجی الگوریتم کوتاهترین مسیر میتواند شامل یک ماتریس رئوس ماقبل 1 به نام $\Pi=(\pi_{ij})$ نیز باشد که در آن π_{ij} رأس پدر (ماقبل) رأس j را بر روی مسیری که از رأس i آغاز شده نشان میدهد. در صورتی که i=j باشد یا هیچ مسیری از i به j وجود نداشته باشد، آنگاه π_{ij} برابر با NIL خواهد بود.

¹ predecessor matrix

- برای چاپ کوتاهترین مسیر از i به j با استفاده از ماتریس رئوس ماقبل میتوانیم از الگوریتم زیر استفاده کنیم.

Algorithm Print-All-Pairs-Shortest-Path

```
function PRINT-ALL-PAIRS-SHORTEST-PATH(\Pi,i,j)
```

- 1: if i == j then
- 2: print i
- 3: else if $\pi_{i,i}$ == NIL then
- 4: print "no path from" i "to" j "exists"
- 5: else
- 6: Print-All-Pairs-Shortest-Path(Π ,i, π_{ij})
- 7: print j

الگوریتم فلوید-وارشال 1 مسئله کوتاهترین مسیر بین همهٔ جفتها را در زمان $O(V^3)$ حل میکند. در این الگوریتم یالها با وزن منفی میتوانند وجود داشته باشند، اما دورها با وزن منفی در گراف ورودی مسئله مجاز نیستند. این الگوریتم یک الگوریتم از نوع برنامهریزی پویا است.

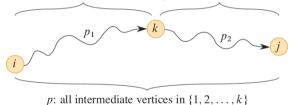
¹ Floyed-Warshall algorithm

- . $V = \{1, 2, \cdots, n\}$ را با اعداد صحیح شماره گذاری میکنیم. بنابراین خواهیم داشت G
- جرای حل این مسئله با استفاده از برنامهریزی پویا ابتدا کوتاهترین مسیر بین رئوس i و j را با فرض اینکه هیچ رأسی در مسیر وجود نداشته باشد محاسبه میکنیم. در صورتی که یال i و بود داشته باشد، طول چنین مسیری برابر با وزن این یال است. سپس کوتاهترین مسیر بین رئوس i و j را با فرض بر اینکه فقط رأس i در مسیر وجود داشته باشد به دست می آوریم. سپس فرض میکنیم رأس i نیز وجود داشته باشد و کوتاهترین مسیر بین همهٔ جفت رئوس را با فرض اینکه رئوس میانی مسیر در مجموعهٔ i i باشند محاسبه میکنیم.
- به همین ترتیب به ازای $k \leqslant n$ زیر مجموعهٔ $\{1,2,\cdots,k\}$ از رئوس را در نظر میگیریم و به ازای هر جفت از رئوس $\{i,j\in V\}$ ، همه مسیرها از i به i را که از رئوس $\{1,2,\cdots,k\}$ میگذرند را در نظر میگیریم و فرض میکنیم $\{i,j\in V\}$ مسیر بین همهٔ این مسیرها باشد.

- حال حالتهای زیر را در نظر میگیریم.
- اگر k یک رأس میانی در مسیر p نباشد، آنگاه همهٔ رئوس میانی مسیر p متعلق به مجموعهٔ $\{1,2,\cdots,k\}$ هستند. بنابراین کوتاهترین مسیر از رأس i به رأس j با رئوس میانی $\{1,2,\cdots,k-1\}$ همان کوتاهترین مسیر از i به i با رئوس میانی در مجموعهٔ $\{1,2,\cdots,k-1\}$ است.
- ون اگر k یک رأس میانی در مسیر p باشد، آنگاه مسیر p را به دو قسمت $i \stackrel{p_1}{\leadsto} k \stackrel{p_2}{\leadsto} j$ تقسیم میکنیم. چون رأس k یک رأس میانی در مسیر k نیست، همهٔ رئوس میانی در مسیر k به مجموعهٔ k است. همچنین تعلق دارند. بنابراین k کوتاهترین مسیر از k به رأس و با همهٔ رئوس میانی در مجموعهٔ k است.

- شکل زیر این تقسیم بندی مسیر را نشان میدهد.

 p_1 : all intermediate vertices in $\{1, 2, \dots, k-1\}$ p_2 : all intermediate vertices in $\{1, 2, \dots, k-1\}$

- بر اساس مشاهدهٔ قبلی میتوانیم جواب مسئله کوتاهترین مسیر بین جفتها را به صورت یک رابطهٔ بازگشتی ۱۰۰ ک

فرض کنید $d_{ij}^{(k)}$ طول کوتاهترین مسیر از i به j باشد به طوریکه رئوس میانی متعلق به مجموعه $\{1,2,\cdots,k\}$

وقتی k=0 است، یک مسیر از رأس i به رأس j که هیچ رأس میانی با شمارهای بزرگتر از 0 نداشته باشد، $d_{ij}^{(0)} = w_{ij}$ درواقع هیچ رأس میانی ندارد. چنین مسیری حداکثر یک یال دارد، بنابراین ندارد.

میتوانیم مقدار $d_{ij}^{(k)}$ را به صورت بازگشتی تعریف کنیم.

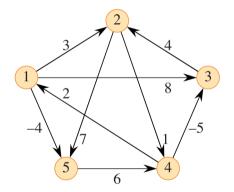
$$d_{ij}^{(k)} = \left\{ \begin{array}{ll} w_{ij} & k = 0 \text{ } \\ \min\{d_{ij}^{(k-1)}, d_{ik}^{(k-1)} + d_{ki}^{(k-1)}\} & k \geqslant 1 \text{ } \\ \end{array} \right.$$

چون برای هر مسیر، همهٔ رئوس میانی متعلق به مجموعهٔ $\{1,2,\cdots,k\}$ هستند، بنابراین ماتریس · $d_{ij}^{(n)}=\delta(i,j)$ داریم $i,j\in V$ داریم است. به ازای هر $D^n=(d_{ij}^{(n)})$

$$\mathbf{d}_{ij}^{(n)}=\delta(\mathfrak{i},\mathfrak{j})$$
 شامل جواب پایانی است. به ازای هر $\mathfrak{i},\mathfrak{j}\in V$ داریم $\mathfrak{d}_{ij}^{(n)}$

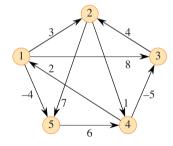
الگوریتم فلوید-وارشال از رابطه بازگشتی محاسبه شده استفاده میکند و توسط یک روند پایین به بالا مقدار بالا $d_{ij}^{(k)}$ را به ازای k های متفاوت از کوچک به بزرگ محاسبه میکند.

- گراف زیر را در نظر بگیرید.

شکل زیر فرایند محاسبه ماتریسهای $D^{(k)}$ و $\Pi^{(k)}$ را برای این گراف نشان میدهد.

$$D^{(0)} = \begin{pmatrix} 0 & 3 & 8 & \infty & -4 \\ \infty & 0 & \infty & 1 & 7 \\ \infty & 4 & 0 & \infty & \infty \\ 2 & \infty & -5 & 0 & \infty \\ \infty & \infty & \infty & 6 & 0 \end{pmatrix} \quad \Pi^{(0)} = \begin{pmatrix} \text{NIL} & 1 & 1 & \text{NIL} & 1 \\ \text{NIL} & \text{NIL} & \text{NIL} & 2 & 2 \\ \text{NIL} & 3 & \text{NIL} & \text{NIL} & \text{NIL} \\ 4 & \text{NIL} & 4 & \text{NIL} & \text{NIL} \\ \text{NIL} & \text{NIL} & \text{NIL} & \text{NIL} \end{pmatrix}$$

$$D^{(1)} = \begin{pmatrix} 0 & 3 & 8 & \infty & -4 \\ \infty & 0 & \infty & 1 & 7 \\ \infty & 4 & 0 & \infty & \infty \\ 2 & 5 & -5 & 0 & -2 \\ \infty & \infty & \infty & 6 & 0 \end{pmatrix} \quad \Pi^{(1)} = \begin{pmatrix} \text{NIL} & 1 & 1 & \text{NIL} & 1 \\ \text{NIL} & \text{NIL} & \text{NIL} & 2 & 2 \\ \text{NIL} & 3 & \text{NIL} & \text{NIL} & \text{NIL} \\ 4 & 1 & 4 & \text{NIL} & 1 \\ \text{NIL} & \text{NIL} & \text{NIL} & 5 & \text{NIL} \end{pmatrix}$$

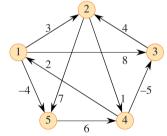
$$D^{(2)} = \begin{pmatrix} 0 & 3 & 8 & 4 & -4 \\ \infty & 0 & \infty & 1 & 7 \\ \infty & 4 & 0 & 5 & 11 \\ 2 & 5 & -5 & 0 & -2 \\ \infty & \infty & \infty & 6 & 0 \end{pmatrix}$$

$$D^{(2)} = \begin{pmatrix} 0 & 3 & 8 & 4 & -4 \\ \infty & 0 & \infty & 1 & 7 \\ \infty & 4 & 0 & 5 & 11 \\ 2 & 5 & -5 & 0 & -2 \\ \infty & \infty & \infty & 6 & 0 \end{pmatrix} \qquad \Pi^{(2)} = \begin{pmatrix} \text{NIL} & 1 & 1 & 2 & 1 \\ \text{NIL} & \text{NIL} & \text{NIL} & 2 & 2 \\ \text{NIL} & 3 & \text{NIL} & 2 & 2 \\ 4 & 1 & 4 & \text{NIL} & 1 \\ \text{NIL} & \text{NIL} & \text{NIL} & 5 & \text{NIL} \end{pmatrix}$$

شکل زیر فرایند محاسبه ماتریس های $D^{(k)}$ و $\Pi^{(k)}$ را برای این گراف نشان می دهد.

$$D^{(3)} = \begin{pmatrix} 0 & 3 & 8 & 4 & -4 \\ \infty & 0 & \infty & 1 & 7 \\ \infty & 4 & 0 & 5 & 11 \\ 2 & -1 & -5 & 0 & -2 \\ \end{pmatrix} \qquad \Pi^{(3)} = \begin{pmatrix} \text{NIL} & 1 & 1 & 2 & 1 \\ \text{NIL} & \text{NIL} & \text{NIL} & 2 & 2 \\ \text{NIL} & 3 & \text{NIL} & 2 & 2 \\ 4 & 3 & 4 & \text{NIL} & 1 \\ \end{pmatrix}$$

$$\Pi^{(3)} = \begin{pmatrix} \text{NIL} & 1 & 1 & 2 & 1\\ \text{NIL} & \text{NIL} & \text{NIL} & 2 & 2\\ \text{NIL} & 3 & \text{NIL} & 2 & 2\\ 4 & 3 & 4 & \text{NIL} & 1\\ \text{NIL} & \text{NIL} & \text{NIL} & 5 & \text{NIL} \end{pmatrix}$$

$$D^{(4)} = \begin{pmatrix} 0 & 3 & -1 & 4 & -4 \\ 3 & 0 & -4 & 1 & -1 \\ 7 & 4 & 0 & 5 & 3 \\ 2 & -1 & -5 & 0 & -2 \\ 8 & 5 & 1 & 6 & 0 \end{pmatrix}$$

$$D^{(5)} = \begin{pmatrix} 0 & 1 & -3 & 2 & -4 \\ 3 & 0 & -4 & 1 & -1 \\ 7 & 4 & 0 & 5 & 3 \\ 2 & -1 & -5 & 0 & -2 \\ 8 & 5 & 1 & 6 & 0 \end{pmatrix}$$

$$D^{(4)} = \begin{pmatrix} 0 & 3 & -1 & 4 & -4 \\ 3 & 0 & -4 & 1 & -1 \\ 7 & 4 & 0 & 5 & 3 \\ 2 & -1 & -5 & 0 & -2 \\ 8 & 5 & 1 & 6 & 0 \end{pmatrix} \qquad \Pi^{(4)} = \begin{pmatrix} NIL & 1 & 4 & 2 & 1 \\ 4 & NIL & 4 & 2 & 1 \\ 4 & 3 & NIL & 2 & 1 \\ 4 & 3 & 4 & NIL & 1 \\ 4 & 3 & 4 & 5 & NIL \end{pmatrix}$$

$$D^{(5)} = \begin{pmatrix} 0 & 1 & -3 & 2 & -4 \\ 3 & 0 & -4 & 1 & -1 \\ 7 & 4 & 0 & 5 & 3 \\ 2 & -1 & -5 & 0 & -2 \\ 8 & 5 & 1 & 6 & 0 \end{pmatrix} \qquad \Pi^{(5)} = \begin{pmatrix} NIL & 3 & 4 & 5 & 1 \\ 4 & NIL & 4 & 2 & 1 \\ 4 & 3 & NIL & 2 & 1 \\ 4 & 3 & 4 & NIL & 1 \\ 4 & 3 & 4 & 5 & NIL \end{pmatrix}$$

الگوریتم فلوید-وارشال به صورت زیر است.

Algorithm Floyd-Warshall

```
function FLOYD-WARSHALL(W,n) 

1: D^{(0)} = W

2: for k = 1 to n do

3: let D^{(k)} = (d_{ij}^{(k)}) be a new n × n matrix

4: for i = 1 to n do

5: for j = 1 to n do

6: d_{ij}^{(k)} = \min\{d_{ij}^{(k-1)}, d_{ik}^{(k-1)} + d_{kj}^{(k-1)}\}

7: return D^{(n)}
```

O(1) تودرتو وجود دارد. چون محاسبه خط e^{2} برنامه در زمان e^{2} تابعام می شود. بنابراین این الگوریتم در زمان e^{2} محاسبه می شود.

- محاسبه شود. $D^{(n)}$ ، \cdots ، $D^{(1)}$ ، $D^{(0)}$ محاسبه شود.
- به عبارت دیگر میتوانیم Π^0 ، Π^1 ، Π^1 ، Π^1 را محاسبه کنیم به طوریکه $\Pi^{(n)}$ و $\pi^{(k)}$ رأس ماقبل رأس $\pi^{(k)}$ در کوتاهترین مسیری است که از رأس $\pi^{(k)}$ شروع می شود و همهٔ رئوس میانی در مجموعه $\pi^{(k)}$ را شامل می شود.
 - مقدار $\pi_{\mathsf{i}\mathsf{j}}^{(\mathsf{k})}$ را میتوانیم به صورت بازگشتی تعریف کنیم.
 - وقتی k=0 است، کوتاهترین مسیر از i به j هیچ رأس میانی ندارد، بنابراین داریم :

$$\pi_{ij}^{(0)} = \left\{ egin{array}{ll} \mathrm{NIL} & w_{ij} = \infty \ \mathrm{i} & \mathrm{i} = \mathrm{j} \ \mathrm{j} \end{array}
ight.$$
 اگر ز j و $i \neq \mathrm{j}$ و $i \neq \mathrm{j}$

- به ازای $1 \leqslant k$ ، اگر کوتاهترین مسیر از رأس i به i ، رأس k را به عنوان رأس میانی شامل نشود، آنگاه رأس ماقبل i در مسیری که با رئوس میانی i با رئوس میانی میانی از رئوس میانی میانی از رئوس میانی میا
- اگر کوتاهترین مسیر از رأس i به i ، رأس k را به عنوان رأس میانی شامل شود، به طوری که $i \leadsto k \leadsto i$ و $k \ne j$ ، آنگاه رأس ماقبل رأس i در این مسیر همان رأس ماقبل i در مسیری است که از i آغاز می شود و شامل همهٔ رئوس در مجموعهٔ $i \leadsto i \leadsto i$ می شود.
 - اریم: $k \geqslant 1$ داریم -

$$\pi_{ij}^{(k)} = \left\{ \begin{array}{ll} \pi_{kj}^{(k-1)} & d_{ij}^{(k-1)} > d_{ik}^{(k-1)} + d_{kj}^{(k-1)} \\ \pi_{ij}^{(k-1)} & d_{ij}^{(k-1)} \leqslant d_{ik}^{(k-1)} + d_{ki}^{(k-1)} \end{array} \right.$$